

Hurtig lærdom

Av Jørn H. Thomesen

Gjennom mer enn 40 år hvor man har drevet selvstendig, er det normalt at enkelte episoder aldri går i glemmeboken. Jeg hadde en periode 2 firmaer jeg var ansvarlig for. Det var et internasjonalt, Furmanite, hvor hovedkontoret ligger i Kendal i Yourkshire, samt det firmaet jeg etablerte i 1971. Det internasjonale hadde styremøter i Kendal. På den måten kom man i kontakt med folk fra mange steder i verden.

Episoden som hendte i Lillehammer, hadde sin opprinnelse i at jeg ble kjent med Barry som hadde Europaagentur med et svært spesielt produkt. Av et salgssfirma i Norge var han bedt om å holde et foredrag om produktet. Georg, den svenske delen av Furmanite og jeg samarbeidet hele tiden, da vi tildels hadde samme arbeidsstokk. Nå har man bakgrunnen for episoden.

På Lillehammer hvor seminaret skulle holdes, var alle rom opptatt da vi ankom, med unntagelse av to. Det ene et dobbeltrum. Det førte selvfølgelig til at vi måtte fordele oss, 2+1 Vi trakk strå og Barry og Georg måtte dele seng.

Efter en hyggelig kveld, med mange møter masse mat og drikke, tørnet vi inn.

Neste morgen varte det og rakk, før to rystede mennesker kom til frokost. Barry, som hadde hatt sengen nærmest døren, hadde våknet av at døren gikk opp, inn kom en type som bøyd seg ned, tok opp skoen til Barry og pissert den full, satte den ned og gikk stille og pent ut igjen. To sjokkskadete menn brukte lang tid på å komme til sans og samling etterpå. Barry gikk i lang tid og lurte på om alle nordmenn var slik.

Den neste episoden hendte i Aalesund. Firmaet jeg etablerte i 1971, Rotorkontroll AS, drev utbalansering i verksted og med vibrasjonsproblematikk i felten. I og med at jeg er gift med en Ålesundspike, var jeg informert om at Kongen skulle komme en tirsdag for å åpne Ålesundstunnelene.

Torsdagen før åpningen ble jeg oppringt: «Kom til Ålesund med en gang. Tunellventilasjonen holder på å riste i stykker når den blir kjørt. Vi kan ikke utsette åpningen nå, så du må for komme snarest mulig».

Jeg pleier å stille spørsmål for å vite noe om hva og hvordan tilstanden er med det jeg skal jobbe med, i dette tilfellet var det bare «kom !» Av måten det ble sagt på, skjønte jeg at panikken var like om hjørnet.

Så var det bare å pakke og komme seg til Fornebu for å ta første fly oppover. Ute på Vigra ble jeg hentet til anleggsplassen som var på Godøya. Panikkanalysen min stemte, for da jeg presenterte meg, sa de bare: «Ser du den lastebilen med lift på som står der? Ta den og klar deg selv».

Jeg har aldri kjørt stor lastebil før, og enda mindre lift! Det var bare å skifte og begynne å kjøre bil.

Ventilasjonen var aksialvifter som hang under taket. Det var lett å skjønne grunnen til panikken. Gjennom årene har jeg vært borti diverse systemer, men dårligere enn dette skulle man lete langt etter. Grunnlaget for å få ventilasjonen til å virke over tid, eksisterte ikke. For å få det til å virke en kort periode, måtte jeg gjøre noen kunstgrep så det holdt under åpningen og ikke eksploderte når Kongen var under.

Det var en skremmende opplevelse å stå på liften mens store pukkvogner passerte på hver side. Nede i sumpen, altså tunnelens dypeste punkt, var fartsrekorden 180 km/t. Alle som passerte ville komme så nær som mulig. For en tidligere sjømann var dette sjøgang av beste merke.

Ved et byggemøte som ble holdt påfølgende mandag ble mitt forslag om å vrake all ventilasjon for å få inn en annen fabrikant tatt til følge.